

Sygn. akt SD 200/18

ORZECZENIE

**SĄD DYSCYPLINARNY
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Anna Bojar-Parzonka

Sędzia - doradca podatkowy Lila Głazowska

Sędzia - doradca podatkowy Izabella Iwaszko

Protokolant - Wioletta Stykowska

Przy udziale zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Jacka Sklepowicza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 stycznia 2019 roku sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych o ukaranie numer wpisu obwinionego o czyn:

- polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym tematyce egzaminu na doradcę podatkowego w okresie rozliczeniowym 2015/2016 zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych, gdzie na dzień 16.03.2018 r. doradca podatkowy nie uzyskał żadnego punktu na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2015/2016,

- co stanowi naruszenie przepisów art. 36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych i art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki Doradców Podatkowych oraz z art. 11g ust. 5 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

orzeka

uznać obwinionego za winnego zarzucanego mu czynu tj. naruszenie przepisów art. 36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych i art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki Doradców Podatkowych oraz z art. 11g ust. 5 Zasad Etyki Doradców Podatkowych i wymierza mu na podstawie art. 64 ust. 2 pkt. 2 karę dyscyplinarną nagany.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Uzasadnienie

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wnioskiem o ukaranie z dnia 30 kwietnia 2018 r. wniósł o ukaranie doradcy podatkowego numer wpisu, obwinionego o czyn polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym tematyce egzaminu na doradcę podatkowego w okresie rozliczeniowym 2015/2016 zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych, gdzie na dzień 16.03.2018 r. doradca podatkowy nie uzyskał żadnego punktu na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2015/2016, art. 36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych i art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki Doradców Podatkowych oraz z art. 11g ust. 5 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

Ustawodawca tworząc samorząd zawodowy doradców podatkowych i przekazując mu sprawowanie pieczy nad należytych wykonywaniem zawodu w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony (art. 17 ust. 1 Konstytucji RP), zobowiązał samorząd doradców podatkowych do tworzenia warunków do realizacji powyższego zadania, sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego, podnoszenia kwalifikacji zawodowych, ustalania i krzewienia zasad etyki zawodowej oraz dbałości o ich przestrzeganie.

Obwiniony został wpisany na listę doradców podatkowych w dniu 29 grudnia 1997 r. pod numerem i jak dotychczas z listy tej nie został skreślony. Zgodnie z uchwałą 750/2010 z dnia 8 grudnia 2010 r. Zasady Etyki Doradców Podatkowych (zmienioną uchwałą 32/2011 z dnia 11 lutego 2014 r.) Krajowa Rada Doradców Podatkowych, ustaliła zasady stałego podnoszenia kwalifikacji doradcy podatkowego oraz wprowadziła tryb punktacji, oceniający spełnienie przedmiotowego obowiązku. Doradca podatkowy, wykonujący obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, zobowiązany jest do uzyskania minimum 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25% dwuletniego limitu, czyli 8 punktów. Powyższa uchwała została podjęta przez Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych jest aktem prawa wewnętrznego i ma charakter przepisów prawa, tzn. norm postępowania, do których ich adresat winien się stosować. Są to normy o charakterze publicznym i administracyjnym, gdyż wydawane są przez upoważnione ustawowo organy, które w tym zakresie korzystają z przymiotu organów władzy publicznej, a za ich naruszenie grożą sankcje dyscyplinarne.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego obwiniony nie udokumentował spełnienia obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych nie zdobywając żadnych punktów w okresie rozliczeniowym 2015-2016 (k. 7 akt postępowania wyjaśniającego), natomiast był zobowiązany do uzyskania 32 punktów. Jednocześnie w myśl uchwały nr 32/2014 Krajowej Rady Doradców Podatkowych z dnia 11 lutego 2014 r. Zasady Etyki Doradców Podatkowych (w brzmieniu obowiązującym w czasie przewinienia dyscyplinarnego) doradca podatkowy powinien do końca marca każdego roku, dokonać właściwych wpisów w centralnej ewidencji o wykonaniu obowiązku doskonalenia w poprzednim roku kalendarzowym (§ 11g pkt 1 i 5 zbioru Zasad Etyki Doradców Podatkowych). Zauważyć przy tym trzeba, że dopełnienie przez doradcę podatkowego - ciążącego na nim z racji przynależności do samorządu doradców podatkowych - określonych powyżej obowiązków, nie może uchodzić za nadmiernie obciążenie, tym bardziej że regulacje samorządowe pozwalają dokonywać właściwych wpisów w centralnej ewidencji do 31 marca roku następnego po zakończonym okresie rozliczeniowym.

Podkreślić zatem trzeba, że z uwagi na charakter materii, której dotyczą świadczone usługi przez doradców podatkowych, ważne jest, aby przygotowanie doradców podatkowych do świadczonych przez nich usług było stale utrzymywane na odpowiednim poziomie. Oczywistym jest przecież, że działania doradcy podatkowego, który udziela porady przy wypełnianiu

obowiązków podatkowych, sporządza pisma procesowe, mają przemożny wpływ na sytuację finansową i osobistą osób korzystających z jego usług, a niedostatki warsztatowe doradcy podatkowego mogą powodować dla nich negatywne i czasami wyjątkowo dotkliwe skutki.

Podkreślić przy tym trzeba, że zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego, powołanym do świadczenia profesjonalnych usług doradztwa podatkowego. Wystarczy w tym miejscu wskazać na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 marca 2015 r., K 19/14, OTK-A 2015/3/32, w uzasadnieniu, którego (pkt III. 3.4) wymieniono cechy zawodu zaufania publicznego. Stwierdzono, że należą do nich m.in.:

a) konieczność zapewnienia prawidłowego i zgodnego z interesem publicznym wykonywania zawodu, ze względu na znaczenie, jakie dana dziedzina aktywności zawodowej ma w społeczeństwie,

b) staranność i dbałość przedstawicieli omawianych zawodów o interesy osób korzystających z ich usług, troska o ich osobiste potrzeby, a także zapewnienie ochrony gwarantowanych przez Konstytucję praw podmiotowych jednostek,

c) wymaganie szczególnych kwalifikacji do wykonywania omawianych zawodów, obejmujących nie tylko odpowiednie, formalne wykształcenie, ale także nabyte doświadczenie oraz dawanie rękojmi należytego i zgodnego z interesem publicznym wykonywania zawodu, z uwzględnieniem szczególnych norm deontologii zawodowej.

Przepisy ustawy o doradztwie podatkowym nie pozostawiają najmniejszych wątpliwości, że ustawodawca zobligował doradców podatkowych do podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych (art. 36 pkt 2). Co więcej nakazał im realizować ten obowiązek zawodowy w formie i na zasadach określonych przez organy samorządu zawodowego zgodnie z przepisem art. 51 ust. 1 pkt 8.

W ocenie Sądu w interesie społecznym leży, aby zawód doradcy podatkowego wykonywała osoba posiadająca wiedzę teoretyczną i praktyczną. Na posiadaną wiedzę oraz chęć dalszego doskonalenia zawodowego, koniecznego do prawidłowego wykonywania zawodu, wskazują między innymi odbyte szkolenia. Obwiniony jest zatem zobligowany do poszerzania wiedzy i podnoszenia umiejętności zawodowych poprzez system szkoleń.

Ustosunkowując się do pisma, przesłanego w dniu 9 stycznia 2019 r., przez obwinionego w odpowiedzi na wezwanie na rozprawę należy stwierdzić, że odpis wniosku o ukaranie w niniejszej sprawie został doręczony w dniu 29 czerwca 2018 r. - żonie obwinionego - bowiem w aktach sprawy znajduje się potwierdzenie odbioru podpisane przez z pieczętą. Dokonanie przez pokwitowania odbioru pisma sądowego oznaczało, że podjęta się ona oddania pisma obwinionemu. Powołanie się na fakt, że obwiniony nie posiada żadnej wiedzy na temat toczącego się postępowania dyscyplinarnego opatrzonego sygn. akt SD 200/18, jest niewystarczające, aby uznać brak możliwości zapoznania się z wnioskiem o ukaranie. Jeżeli w kancelarii obwinionego, która jest jednocześnie siedzibą wykonywania czynności doradztwa podatkowego przez obwinionego przyjęte jest, że to odbiera zazwyczaj korespondencję, obwiniony powinien regularnie dowiadywać się u niej w sprawie korespondencji nadsyłanej do niego. Sąd dostrzega niedbalstwo po stronie obwinionego.

Tym niemniej, obwiniony po odebraniu wezwania na rozprawę w dniu 17 grudnia 2018 r. został poinformowany o toczącym się postępowaniu dyscyplinarnym o sygn. akt 200/18 i nawet wówczas nie wniósł o odroczenie rozprawy, przestanie odpisu wniosku o ukaranie, celem umożliwienia zapoznania się z treścią wniosku o ukaranie i przedstawienia swojego stanowiska na piśmie, lecz wyłącznie poinformował Sąd Dyscyplinarny o tym, iż nie stawi się na wskazany w wezwaniu termin. Sąd Dyscyplinarny zauważa przy tym lekceważący stosunek obwinionego do toczącego się postępowania dyscyplinarnego.

Nie ulega wątpliwości, że zachowanie obwinionego wypełniło znamiona przewinień dyscyplinarnych stypizowanych w uchwale nr 23/2014 IV Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych z dnia 11 stycznia 2014 r. Zasady Etyki Doradców Podatkowych (tekst jednolity z

dnia 11 lutego 2014 r. załącznik do uchwały nr 32/2014 Krajowej Rady Doradców Podatkowych - w brzmieniu obowiązującym w czasie przewinienia dyscyplinarnego).

Zbiorcza ocena przytoczonych powyżej okoliczności daje w pełni uzasadnione podstawy do nałożenia kary dyscyplinarnej nagany. Ponadto Sąd Dyscyplinarny zauważa wszystkie okoliczności składające się na stosunek obwinionego do obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych, a więc także poprzednie postępowania dyscyplinarne toczące się wobec obwinionego za naruszenie obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Postępowania te, istnieją nadal jako fakty i nie tylko mogą, ale muszą być brane pod uwagę przy wymierzeniu kary dyscyplinarnej.

Dlatego też Sąd przychylił się do wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego i wymierzył karę dyscyplinarną nagany.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie

- 1. Zgodnie z art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem*
- 2. W przypadku wszczęcia postępowania wyjaśniającego na żądanie Krajowej Rady Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości, odwołanie przysługuje Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości*